

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

GR-192 - EL CAMÍ DEL VENT

**1a Etapa : CAMBRILS – PARC SAMÀ – RIERA DE MONTBRIÓ
MAS DELS TEIXELLS – MAS MESTRES – MONT-ROIG DEL CAMP**

13 de gener de 2013

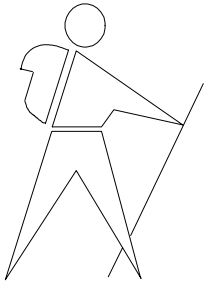
HORARI PREVIST

Sortida de la Plaça de l'Estació de Vilanova i la Geltrú.	7 h
Restaurant Oleus. Esmorzar. Sortida cap a Cambrils	8 h 30 min
Cambrils. Inici de l'etapa.	9 h
Parc Samà. Reagrupament i visita.	10 h 30 min 11 h 30 min
Mont-roig del Camp. Visita al Centre Joan Miró i dinar. Sortida cap a Vilanova.	13 h 10 min 16 h 30 min
Vilanova i la Geltrú.	18 h

Notes.-

- ** Esmorzarem al restaurant Oleus, en sortir de l'autovia; dinarem a Mont-roig del Camp (Hi ha bars i restaurants; vegeu al final del dossier).
- ** A mig camí és previst fer la visita al Parc Samà i en finalitzar l'etapa al Centre Miró. Per poder fer la visita al Centre Miró cal que arribem a un quart de dues (i si pot ser abans) perquè el centre el tanquen a les dues.
- ** Tingueu en compte que l'organització sempre **pot modificar aquesta previsió** d'horari en funció de com es vagi desenvolupant l'etapa (Condicions meteorològiques, retards o avançaments imprevistos, etc).
- ** Si us plau, sigueu puntuals, respecte els reagrupaments i **mantingueu sempre contacte visual** amb els que us segueixen; si cal espereu-vos. Intenteu seguir els horaris previstos, és a dir, no correu ni aneu massa lents! (**Penseu que aneu en grup**).
- ** **Atenció:** Per a qualsevol comunicació amb la Secció el dissabte abans de l'excursió o el mateix diumenge (mitja hora abans de la sortida) **utilitzeu només** el telèfon 687 04 39 76 (Agustí Poch).
- ** Els vocals coordinadors d'aquesta sortida són Pere Fernández i Agustí Poch. En tot moment cal respectar les seves indicacions.

La Secció de Senders es fa càrrec de part de l'import de la visita al Parc Samà i al Centre Joan Miró. D'aquesta manera qui estigui interessat a fer-les només haurà d'aportar 1 euro per a cadascuna d'elles.



SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

GR-192 - EL CAMÍ DEL VENT

**1a Etapa : CAMBRILS – PARC SAMÀ – RIERA DE MONTBRIÓ
MAS DELS TEIXELLS – MAS MESTRES – MONT-ROIG DEL CAMP**

13 de gener de 2013

EL CAMÍ DEL VENT

El GR-192, conegut també com a Camí del Vent, va ser concebut com una variant del GR 92 i, de fet, té un recorregut paral·lel a aquest altre sender. Està senyalitzat des de l'any 1996 i uneix Cambrils amb Amposta per l'interior de la demarcació de Tarragona.

Els cent quilòmetres del seu itinerari recorren interessants espais naturals, com les muntanyes de Vandellòs o les serres de Cardó - el Boix, a més d'arribar fins a la mateixa riba del riu Ebre. El nom de Camí del Vent li ve donat per la intensa presència d'aquest element en diversos indrets del recorregut, especialment a la zona del Perelló, on uns quants parcs eòlics són testimonis d'aquesta realitat.

DESCRIPCIÓ DE L'ETAPA (i part de la següent)

Cambrils és una ciutat eminentment marinera i turística, amb platges boniques i un actiu port pesquer. És una de les viles més bullicioses de la Costa Daurada, uns quinze quilòmetres al sud de Tarragona. A Cambrils, el GR-192 conflueix amb el GR -92, que ressegueix tota la costa catalana.

El sender surt de Cambrils cap a l'interior, seguint la riera d'Alforja a través de camps de conreu i creuant per sota diverses carreteres importants. El camí arriba fins a l'alçada del Parc de Samà, situat a quatre quilòmetres de la vila. Es tracta d'un majestuós jardí històric que conserva el sabor romàntic de l'època colonial.

Allà, el sender pren direcció a ponent a través d'àmplies zones de conreus dedicades a l'olivera i la fruita seca, fins arribar a la vila de Mont-roig del Camp. No cal dir que tot aquest terreny és força planer i molt còmode de caminar. A Mont-roig del Camp, el panorama varia lleugerament. Les marques blanques i vermelles del sender posen rumb als turons que es veuen al nord-oest, on s'arriba en un moderat ascens a través de boscos de pins. El premi és excepcional quan s'arriba a les ermites de la Mare de Déu de la Roca i de Sant Ramon, teatralment encimbellades dalt d'un turó amb parets tallades a pic sota els seus peus. Esdevenen magnífics miradors del Camp de Tarragona.

Com que el recorregut està clar sobre el mapa aquesta etapa no s'ha anat a preparar. La descripció que s'adjunta és transcripció de la que hi ha a la topogüia. **Cal advertir que en arribar al barranc de l'Olivera hi ha discrepància** entre el recorregut descrit i el recorregut senyalat al mapa; en qualsevol cas, nosaltres intentarem seguir les marques.

Horari Parcial	Horari Total	Distància (km)
0:00	0:00	0,000

Cambrils (5 m). Passeig Marítim, en el pont sobre la desembocadura de la riera d'Alforja. Punt de confluència amb el GR-92. Es va al nord per un vial paral·lel a un carril bici que remunta la riera a la dreta, al llarg del parc del Pescador.

0:04	0:04	0,300
------	------	-------

Cruïlla.- Es deixa un pont sobre la riera a l'esquerra i la plaça de la Creu de la Missió a la dreta. Es va recte, nord, tot seguint per la vora de la riera. En acabar-se el vial de terra es va per la vorera a l'esquerra de l'avinguda dels Països Catalans.

0:04	0:08	0,570
------	------	-------

Vies del tren.- Per un pont es passa per sota de les vies del ferrocarril de la línia Tarragona - València. Als 50 metres es deixa un pont sobre la riera a l'esquerra i es va recte.

0:03	0:11	0,780
------	------	-------

Cruïlla.- Es deixa a l'esquerra un pont sobre la riera i a la dreta la rotonda de la plaça de la Ciutat.

0:03	0:14	0,950
------	------	-------

Carretera N-340 (Barcelona -València).- Per un pont es passa per sota de la carretera i es va recte per l'avinguda Adelaida. Més endavant es deixa a l'esquerra un pont sobre la riera d'Alforja.

0:08	0:22	1,490
------	------	-------

Riera d'Alforja.- Es va a l'esquerra, es creua la riera per un pont i es té al davant la torre de la Presó. Es va a la dreta, nord, pel passeig que remunta la riera. Més endavant se surt del nucli antic de Cambrils i es va al nord, al llarg d'una zona verda de pins i la Zona Esportiva Municipal, que queden a l'esquerra.

0:12	0:34	2,370
------	------	-------

Autopista AP-7.- Es passa per un pas subterrani i en una cruïlla, es va a l'esquerra, oest, per la pista enquitranada que segueix la tanca de l'autopista, en direcció a l'Hospitalet de l'Infant.

0:07	0:41	2,820
------	------	-------

Bifurcació.- La pista enquitranada gira a la dreta, direcció nord, i va a passar per damunt de l'autovia A-7. La pista passa a ser de terra, força fonda, amb les parets d'argila.

0:06	0:47	3,230
------	------	-------

Bifurcació.- Es va a la dreta per la pista fonda, al nord.

0:30	1:17	5,290
------	------	-------

Pi.- A l'esquerra hi ha un pi de dimensions considerables.

0:04 1:21 5,590

Carretera T-314.- Se la segueix a l'esquerra, oest.

0:07 1:28 6,040

Parc de Samà (90 m).- L'accés a la porta principal de la finca queda a la dreta; es va recte, a l'oest.

0:06 1:34 6,490

Carretera T-312 (Cambrils - Montbrió del Camp).- Es creua i es va recte, oest per una pista que segueix al llarg del mur.

0:02 1:36 6,660

Riera de Montbrió.- Es va a la dreta i als 150 metres es va a l'esquerra, oest.

0:16 1:52 7,800

Bifurcació.- Es va a la dreta per una pista.

0:06 1:58 8,200

Cruïlla.- Es va a la dreta, nord. Al poc, en una bifurcació es va a l'esquerra, nord-oest. Passats 100 metres es va a l'esquerra, oest. Poc més endavant hi ha una placa de senyalització d'un arbre d'interès Comarcal i Local, el Pi dels Teixells.

0:03 2:01 8,400

Mas dels Teixells (95 m).- Es deixa a la dreta l'entrada al mas. Uns 100 metres més endavant es va a la dreta, al nord-oest i es voreja el mas. En una bifurcació es va a l'esquerra, oest i a la següent es continua recte, oest.

0:08 2;09 8,840

Mas Mestres.- Queda a l'esquerra. Passats 150 metres es deixa a l'esquerra una bassa.

0:11 2:20 9,460

Riera de Riudecanyes.- Es creua la riera i es va recte, oest per una pista enquitranada.

0:24 2:44 11,020

Barranc de l'Olivera.- Passat el barranc, en una cruïlla, es va recte i abans d'arribar a la carretera T-310 es pren una pista a l'esquerra, sud.

0:09 2:53 11,470

Cruïlla.- S'arriba a una pista enquitranada que se la segueix a la dreta, oest, i es passa per sota de la carretera.

0:05 2:58 11,840

Riera de Vilanova.- Es creua i es va a la dreta nord.

0:02 3:00 11,950

Bifurcació.- Es creua l'antiga T-310, es deixa a la dreta el pont, i es va a l'esquerra, oest, per l'avinguda de Reus.

0:03 3:03 12,150

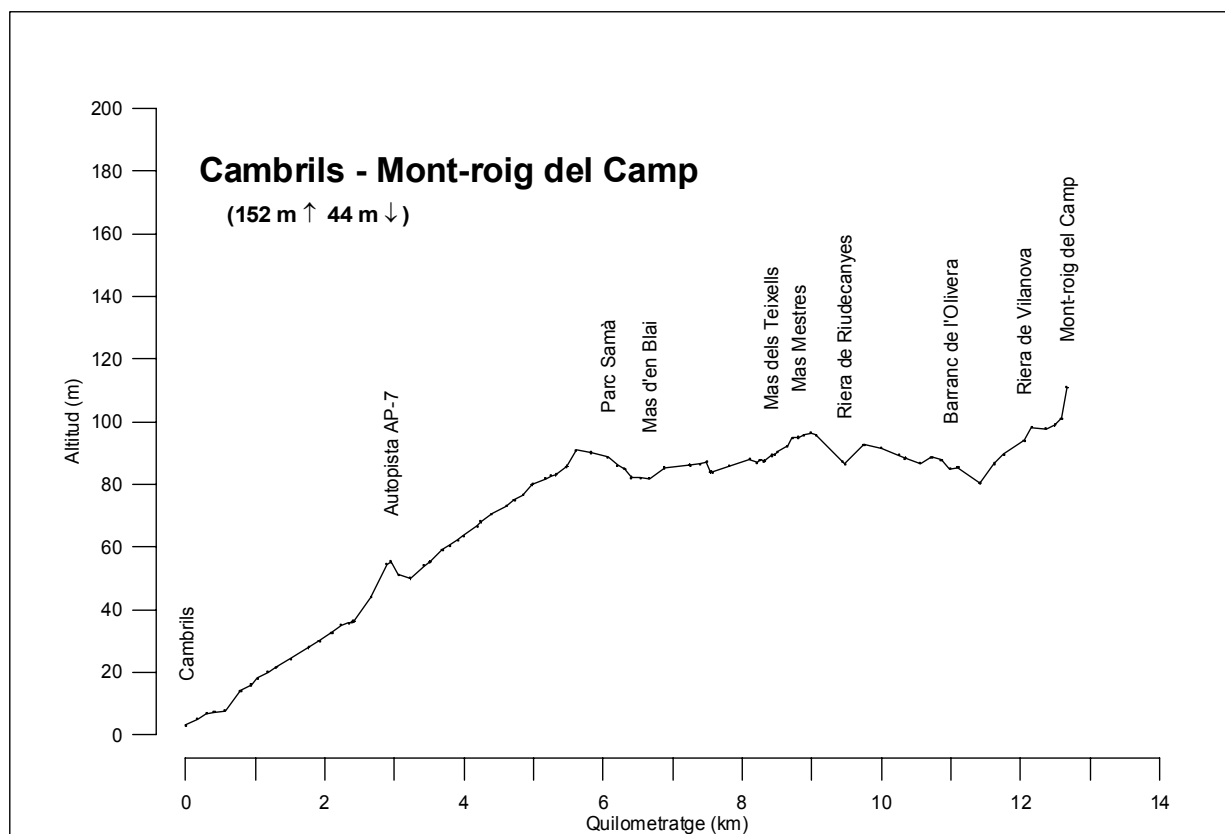
Bifurcació.-Abans de creuar el pont sobre la riera de les Hortes es deixa l'avinguda de Reus i es baixa a la dreta per unes escales; en arribar al llit de la riera es remunta cap al nord.

0:02 3:05 12,270

Bifurcació.- Es deixa la riera i es puja a l'esquerra, sud-oest, per unes escales i es segueix al llarg de la tanca de l'esquerra. Passats 100 metres s'arriba a un mur de ciment i es va a l'esquerra, sud, es puja una rampa, es gira a la dreta i es puja per unes escales a l'aparcament municipal. Es va al recte, sud-oest.

0:02 3:07 12,400

Mont-roig del Camp (110 m).- Plaça Joan Miró. Als 30 metres es deixa a la dreta el portal de l'antic clos murallat enfront de la façana del Centre Cultural "Església Vella". Es baixa recte, al carrer de Francesc Riba i Mestre es va a la dreta, nord-oest.



EL PARC SAMÀ

El Parc Samà és un jardí botànic privat, que es troba al Baix Camp, entre els termes municipals de Cambrils i Montbrió del Camp a 90 m sobre el nivell del mar i a 5 km de la costa mediterrània. La seva superfície és de 14 hectàrees. Ha estat declarat Bé Cultural d'Interès Nacional, en la categoria de Jardí Històric.

El Parc va ser realitzat i promogut per Salvador Samà i Torrens (1861-1933), marquès de Marianao, hereu d'una família catalana establerta a Cuba. El projecte va ser encarregat a Josep Fontserè i Mestre, autor del Parc de la Ciutadella de Barcelona i amb Antoni Gaudí com a ajudant.



La plantació del parc va començar l'any 1881. Posteriorment, el Marquès de Marianao va fer construir-hi diversos habitacles i gàbies per a albergar els diferents animals portats d'arreu del món del seu zoo privat, situats al voltant del recinte botànic i del mateix estil que la resta del conjunt arquitectònic, és a dir, fets de pedra calcària i dissimulant-ne el morter de les juntes amb sulfat de ferro, a l'estil dels salts d'aigua vuitcentistes. És una mostra important de jardineria romàntica del segle XIX que intenta reproduir l'exòtic i característic ambient de la Cuba colonial.

El traçat del Parc Samà obeeix a una composició per eixos, ordenats per camins, amb arbres alineats als costats, o per espais oberts entre elements arquitectònics importants.



El passeig principal d'entrada davant la façana de la casa, està format per dues fileres de plàtans (*Platanus Orientalis*), de més de 20 m d'alçada. A banda i banda hi ha plantacions de mandariners ordenats geomètricament formant un quadrat.

A la dreta del camí es poden veure un grup de roures (*Quercus robur*) de grandària important. Davant la casa i al voltant de la seva plaça, s'hi troben arbres centenaris, com un til·ler (*Tilia cordata*) i diversos castanyers d'índies (*Aesculus hippocastanum*), acollint una preciosa

font, amb base de rocalla i pinacle amb sortidor, format per closques de cargols de punxa i cloïsses gegants.

Per la superfície de l'aigua hi suren nenúfars (*Nymphaea Alba*), al voltant de la font hi ha parterres amb palmeres força altes (*Phoenix canariensis*) envoltades de grups de margallons (*Chamaerops Excelsa* i *Chamaerops Humilis*) i alguna *Washingtonia filifera*.

Al costat del banc-Baviera de marbre hi ha dos bons exemplars de *Iuca brasileres* i una raríssima espècie tropical de *Wichichin-tum* (originària del Brasil). A l'esquerra de la casa, podem veure-hi un exòtic parterre, presidit per un gran gerro, esmaltat en rics colors, decorat amb motius de flora i fauna orientals. Aquesta original peça procedeix de Vichy (França), de l'any 1881.

A l'extrem sud-est del parc, s'hi albira la Torre del Mirador, sostinguda sobre una muntanya de rocalla que alhora forma una gran cova voltada. Completen aquest conjunt dos parterres amb palmeres (*Phoenix canariensis*) i l'antiga caseta dels lloros, coberta d'heura i acompanyada d'uns preciosos eucaliptus. Al costat de la torre, i a l'extrem oposat de la muralla, hi ha dos lledoners (*Celtis australis*) centenaris, d'uns 20 m.

A la dreta de la casa sobresurt un exemplar de palmera (*Phoenix dactylifera*), d'uns 25 m. També destaquen un parell de *Washingtonia robusta* i una *Phoenix roebelenii*. La superfície dels parterres sobresurt del nivell dels camins uns 60 cm. i estan recoberts d'heura, que grimpa pels troncs dels arbres i palmeres fins a una alçada de dos metres.



La façana posterior de la casa dóna a una placeta presidida per una font-sortidor de ferro colat d'origen francès. El camí central és vorejat de palmeres de diverses classes. En un parterre a l'esquerra d'aquest, hi ha una exòtica varietat d'arbre filipí (*Brochichintom*), de tronc ramificat i llis. També sobresurt un gran xiprer (*Cupressus sempervirens*), de més de 30 m d'alçada.

Al final del camí hi ha un grup de cedres (*Cedrus deodara*) d'exemplars altíssims. Abans d'arribar al llac, sobresurten quatre pins singulars: dos *Pinus halepensis*, i dos *Pinus pinea* de 20 m.

El llac, amb el seu canal i la cascada, formen el centre més atractiu del Parc. La seva superfície és d'1 Ha. i s'hi troben tres illes, enllaçades per ponts fets amb ciment imitant troncs de fusta. A l'illa central, hi sobresurt una muntanya de singular bellesa (Gruta del pirata), construïda amb grans rocalles que al seu interior formen una gruta amb embarcador. A sobre, un mirador amb templett remata el conjunt.

El canal va a parar a una original cascada que abasteix d'aigua tot el llac. Aquesta, prové d'una mina subterrània de 5 km de longitud construïda especialment amb aquesta finalitat. L'aigua d'aquesta mina també s'utilitza per a regar totes les espècies botàniques del Parc.

MONT-ROIG DEL CAMP

El terme de Mont-roig del Camp, un dels més extensos del Baix Camp, s'estén entre la riera de Riudecanyes i el riu de Llastres i entre les serres de Colldejou i Llaberia i la mar, que forma 8 km de costa plana i arenosa que ha facilitat l'auge turístic dels darrers decennis del segle XX.



La façana marítima, d'orientació NE-SW, s'inicia a la punta de Riudecanyes i continua per la punta de la Pixerota, la platja de Rifà, la punta de Porquerola, la platja dels Penyals i la punta dels Penyals o dels Espenyals, on comença un sector rocallós i s'obre Cala Bot; finalment l'arenosa Cala Figuera es prolonga fins a arribar a la punta del riu de Llastres, que és la fita SW del terme, vora l'Hospitalet de l'Infant.

El terme de Mont-roig, en general pla, és comprès entre la riera de Riudecanyes a llevant (que fa de

partió entre Cambrils i Montbrió del Camp) i el barranc de l'Olivera, que fa en part al seu curs alt de partió NE amb els termes de Riudecanyes i de Vilanova d'Escornalbou, penetra al terme i desguassa a la riera de Riudecanyes per la dreta; pel NW les Roques de Maseres (395 m), contrafort sud-oriental de la serra de Colldejou, i la serra de la Pedrera (285 m) i la Muntanya Blanca (428 m), estreps orientals de la serra de Llaberia, el separen de Vilanova d'Escornalbou (N), Colldejou (NW) i Pratedip (W). El límit occidental segueix després, en direcció N-S, el raiguer del puig de Cabrafiga, aquest ja dins Pratedip, fins a enllaçar amb el riu de Llastres, el curs del qual separa el terme de Mont-roig, pel SW, del de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant.

El municipi comprèn la vila de Mont-roig del Camp, que n'és el cap, i nombroses urbanitzacions que a efectes censals han estat integrades en l'àmbit de dues entitats de població. La població de la urbanització de les Pobles comprèn també la dels Masos d'en Blader, Club Mont-roig, Mainou, els Pins de Miramar, la Ribera, Rustical Balnearis i el Paradís, entre d'altres. La urbanització Miami Platja dona nom a l'entitat que comprenia a més els nuclis de Via Marina, el Casalot i Costa Zèfir, entre d'altres.

La vila de Mont-roig del Camp és situada en un lloc pla, a 120 m d'altitud, vora el barranc de l'Horta. Té algunes cases d'interès, però el més destacat, tot i no tenir gaire valor artístic, són les dues esglésies. La vella, amb una façana renaixentista, es féu de nova planta o s'amplià damunt l'anterior entre el 1574 i el 1610, encara que l'altar major no s'acabà fins el 1634 i l'orgue el 1743.



L'església nova de Sant Miquel, de la qual es parla des del 1780, es féu damunt el pla de la de Vila-llonga. Les obres es començaren el 1799 i s'enderrocaren una trentena de cases. La primera pedra es posà el 1801. Les obres restaren aturades entre el 1808 i el 1821, del 1823 al 1826 i de nou a partir del 1835, punt en què es mantingueren pràcticament inalterades fins el 1939.

La volta sense cobrir de l'església nova, que ara actua de parroquial, és recollida en el famós quadre de Joan Miró Mont-roig 1919. La família, per part de pare, d'aquest gran pintor, era de Mont-roig. Des del 1911 Joan Miró residí llargues temporades a la casa familiar i incorporà a la seva obra, especialment la dels primers decennis del segle XX, el paisatge de Mont-roig.



Al terme de Mont-roig hi ha el santuari de la Mare de Déu de la Roca, a 294 m d'altitud, a l'W de la vila, damunt una roca molt erosionada. L'ermita és esmentada ja el 1230. Segons la tradició, la imatge original, destruïda el 1936, havia estat trobada per un pastor sota una palmera. L'església i l'hostaleria foren refetes després de la destrucció francesa del 1811. Sembla que del 1439 al 1835 en tingueren cura els frares d'Escornalbou, i una tradició no provada hi esmenta un convent de monges benetes.

Damunt l'ermita de la Roca hi ha la capella de Sant Ramon, emblanquinada per servir de guiatge als mariners; la imatge del sant havia estat trobada a la mar i la primera capella fou construïda cap al 1826. Fou restaurada el 1902 per un grup de dones de Mont-roig i els reusencs Miquel Herrero i Prudenci Anguera. Des de la capella es domina una extensa i bella panoràmica. El 8 de setembre s'hi celebra una festa durant la qual es dansa el ball de coques, i des de la segona meitat del segle XIX apareix documentat el ball de moros i cristians.

Al peu de la muntanya es troba el santuari de la Mare de Déu del Peiró, construït pel pagès Josep Nuet el 1757, per als qui no podien arribar al cim de la muntanya. Abandonada durant alguna de les guerres civils del segle XIX, fou restaurada al començament del segle XX pel marquès de Mont-roig. És de dimensions molt petites.

EL CENTRE MIRÓ DE MONT-ROIG DEL CAMP

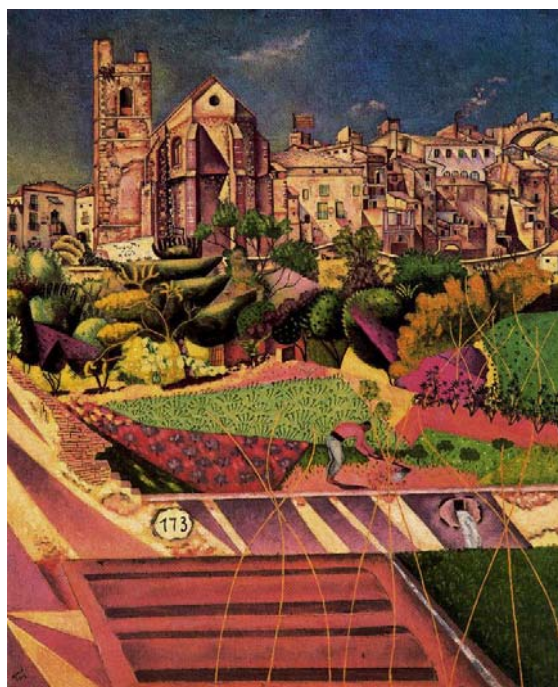
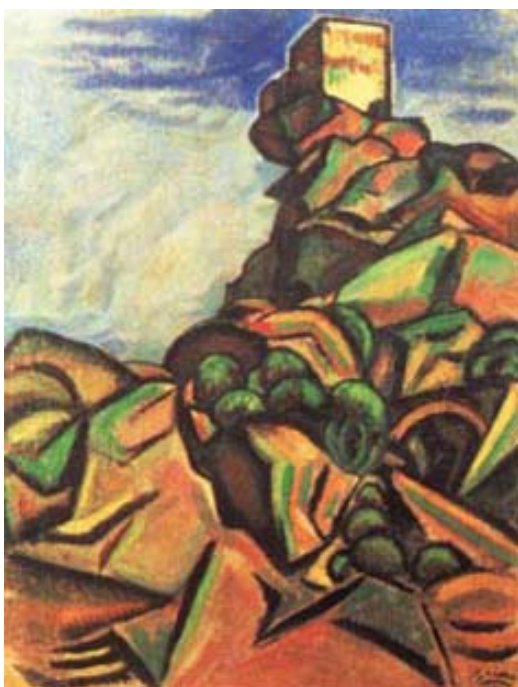
El Centre Miró és un espai d'interpretació de la relació existent entre el pintor Joan Miró i Mont-roig del Camp, on s'analitzen tant les relacions entre el pintor i l'espai, com l'obra i el territori.

Miró va arribar emmalaltit a Mont-roig el 1911, al Mas Miró, un mas que la seva família havia comprat l'any anterior. Allí es va curar i va començar a pintar quadres a diversos indrets del municipi, des de la platja de la Pixerota, llavors pràcticament deshabitada, fins a l'ermita de la Mare de Déu de la Roca, a més del propi poble. Miró va descobrir la vida al camp, va conèixer aquella terra i els seus pagesos. L'artista va passar gairebé tots els estius a Mont-roig durant 65 anys (del 1911 al 1976).

El Centre, que es troba a l'Església Vella del poble, va obrir les seves portes el 2004. Dins del Centre es poden veure 22 reproduccions facsímils d'obres de Miró de la primera època (1911-1923). En elles es fa evident la seva relació amb Mont-roig. Són els paisatges mironians de Mont-roig. També hi ha el tapís original *El llangardaix de les plomes d'or* (1989) de Joan Miró i Josep Royo, donació de la família Miró al poble de Mont-roig. Finalment també s'hi poden veure tres documentals, fets per Martí Rom (*D'un roig encès: Miró i Mont-roig* (1979), *Mont-roig: Tornaveu mironià* (2002) i *Safatans mironians* (2007)).

L'Església Vella de Sant Miquel és un edifici de paredat i carreus, d'estructura gòtica tardana, popular, amb façana renaixentista de pedra amb columnes laterals, frontó triangular i una rosassa. Es tracta d'un edifici rectangular al qual es va afegir un absis i una façana àmplia, reformant-se igualment la torre annexa.

A la clau de la volta del cor hi ha la inscripció *IESUS MARIA 1608*. És possible que l'edifici primitiu fos una mena de casal o palau. La torre té un possible origen medieval, modificada el XVI. Va servir de campanar a l'església parroquial vella.

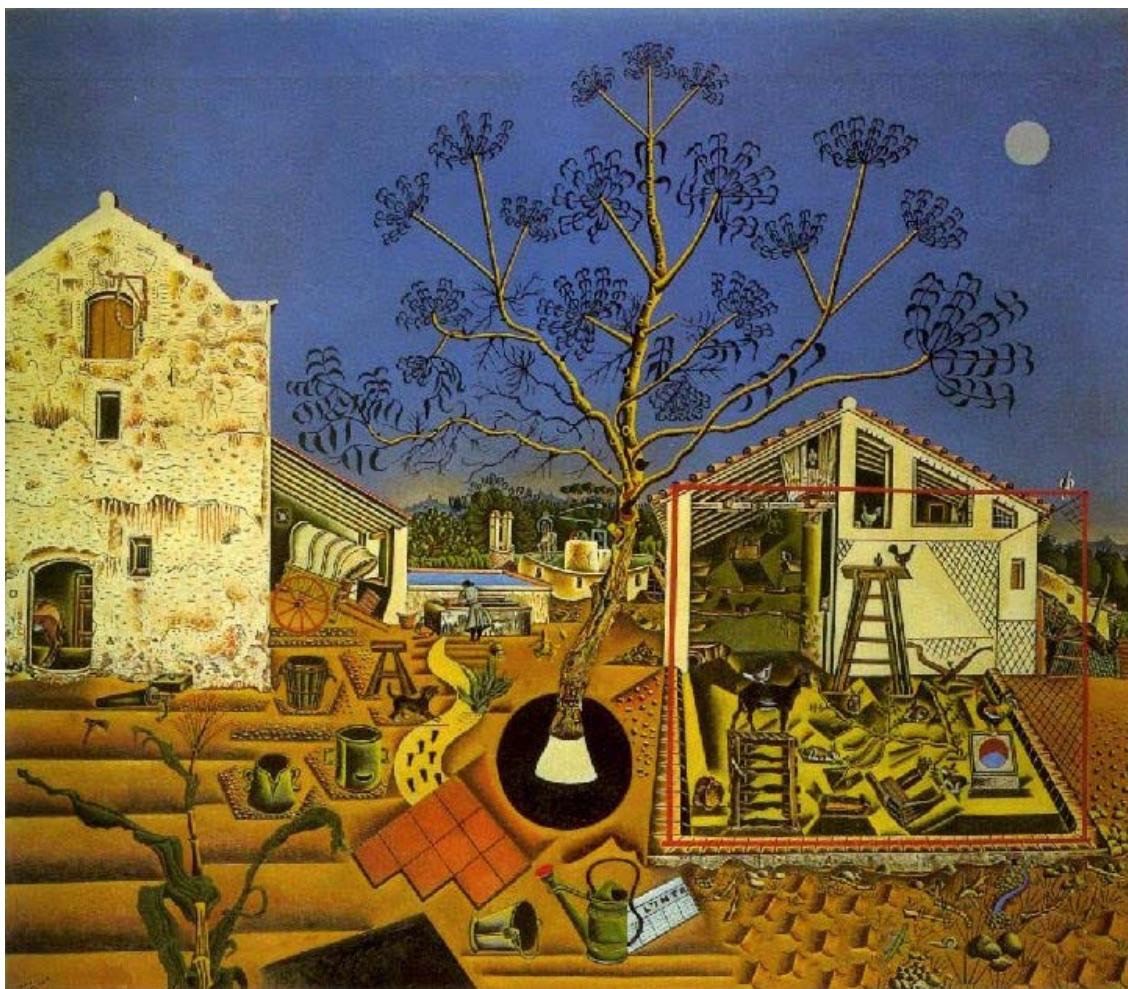


LA MASIA

La masia és una pintura a l'oli realitzada pel pintor Joan Miró entre l'estiu de 1921 a Mont-roig del Camp i l'hivern de 1922 a París. Constitueix una espècie d'inventari de la masia que posseïa la seva família des del 1911 a la població de Mont-roig del Camp. El mateix Miró considerava aquesta obra com una peça clau en la seva carrera, descrivint-la com *un resum de tota la meua vida al camp*. És conservada a la National Gallery of Art, Washington DC on va ser donada per Mary Hemingway el 1987.

Miró, una vegada enllestida l'obra, va iniciar un recorregut entre marxants per poder vendre-la ràpidament perquè tenia necessitat econòmica. Léonce Rosenberg, qui s'ocupava entre d'altres de les pintures de Picasso, va accedir a tenir-la en dipòsit i al cap del temps i davant la insistència de Miró, li va suggerir seriosament dividir la tela a trossos petits per a la seva més fàcil venda. Miró, enfadat, va recollir la tela i se la va endur al seu taller.

Se'n va fer càrrec de la pintura, aleshores, Jacques Viot, de la galeria Pierre, qui després d'uns tractes, la va vendre a l'escriptor Ernest Hemingway, per cinc mil francs. Hemingway va escriure el 1934 a la revista Cahiers d'Art: *No canvio La masia per cap més quadre en el món*». Segons explica Hemingway en el seu llibre París era una festa, *va portar el quadre damunt el sostre d'un taxi perquè no hi cabia a dins, i durant el viatge patia molt perquè la tela feia molt de soroll amb el vent i semblava com si fos la vela d'un vaixell*; sortosament el quadre no va patir cap dany i va poder penjar-lo finalment a casa seva.



La masia és l'obra culminant de l'època *detallista* de Joan Miró realitzada als vint-i-nou anys d'edat, i que James J. Sweeney va considerar com a *obra clau del desenvolupament posterior de l'artista*».

Va treballar en ella durant nou mesos de dura elaboració. La relació mítica mantinguda per Miró amb la terra es resumeix en aquest quadre, en el grafisme de caràcter ingenu i realista de tots els objectes: els animals són els domèstics, els vegetals els que l'home treballa i, els objectes, tots d'ús diari i necessaris per a l'home. Estudia tots els seus detalls al mínim, és el que s'anomena la *cal·ligrafia mironiana*, punt de partida per als següents anys del seu contacte amb el surrealisme.

En la pintura es nota la familiaritat que tot el representat tenia amb Miró. Està realitzada com un escenari on es pot apreciar les activitats pròpies d'una masia i les característiques de l'edifici, dels objectes i animals. La definició clara dels dibuixos aconsegueix fer fàcil el reconeixement de tot sense produir cap confusió. Com si fos un inventari es mostra a un mul, unes gallines, un gos, una cabra, un conill, cargols, llargandaixos i insectes, la majoria aïllats i molts d'ells col·locats sobre algun objecte que els fa com exposats sobre unes peanyes, aquesta possibilitat d'unió entre objecte i animal és la peça que segons Braque *assegura la seva justificació* i aconsegueix el moviment entre la resta d'elements representats de l'obra.

L'edifici de la casa inclou les esquerdes i els esvorancs a l'arrebossada de les parets. En el centre de la pintura es troba un gran eucaliptus que neix d'un cercle negre que contrasta amb el cercle blanc del cel que representa el sol. Tots els elements d'aquesta pintura, animals i objectes, van arribar a ésser prototips en forma de símbol que anirien apareixent a diverses obres realitzades per Miró, per exemple un dels més habituals és l'escala de mà que representa l'evasió.

BIBLIOGRAFIA

- ** Senders a les serres de Mestral.
Associació Catalana de Senderisme (2005).
- ** Institut cartogràfic de Catalunya
<http://www.icc.cat/>
- ** Enciclopèdia Catalana
<http://www.enciclopedia.cat/>
- ** Parc Samà
http://www.parc-sama.es/parc_sama.html
- ** Mont-roig del Camp
<http://www.mont-roig.cat/>
- ** Centre Miró. Mont-roig del Camp
<http://www.centremiro.com/>

Agustí Poch, gener de 2013

Restaurants i bars (alguns fan menjars) a Mont-roig del Camp:

- ** Restaurant La Casa dels Vicaris (El Monestir). Carrer de la Pica 4 (8), al costat de l'església nova. (977 838 315)
- ** Restaurant Can Figarró. Avinguda de Reus 57. (977 838 154)
- ** Bar Ca l'Anton. Plaça Joan Miró 9. (977 838 094)
- ** Bar Plaça. Plaça Miramar 9. (977 837 046)
- ** Bar Can Bonet. Plaça Miramar s/n. (977 838 869)
- ** Bar Porto. Avinguda Catalunya 16. (977)
- ** Bar Marimar. Carrer Cambrils 9

Per anar des de la plaça Joan Miró fins on hi haurà l'autocar cal baixar pel carrer Francesc Riba i Mestre i, al primer trencall, seguir cap a la dreta pel carrer d'Agustí Sardà vers la sortida del poble direcció Pratdip. L'autocar estarà prop d'un centre de materials per a la construcció (PLACOSA) prop del xamfrà amb la carretera de Colldejou i Falset.